

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ Π. ΜΟΝΗΝ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ
(7 Ὀκτωβρίου 2009)

Τερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ὅσιολογιώτατε Καθηγούμενε κ. Χρῦσανθε καὶ πάντες οἱ
Ὅσιώτατοι ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς,

Εὐλογοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ὠδήγησε καὶ
πάλιν τὰ βήματά μας εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην καὶ περιάκουστον
Ἱερὰν Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Παναγίας
Ὁδηγητρίας Γωνιάς, καὶ μάλιστα σήμερον, ποὺ ἐορτάζομεν τὴν
ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
ἐνενήκοντα καὶ ὀκτὼ Ὁσίων Θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὅποιοι
ἡγίασαν τὴν δυτικὴν ταύτην ἐσχατιὰν τῆς ἁγιοτόκου καὶ
ἁγιοτρόφου Κρήτης.

Ἡ Γωνιά δὲν εἶναι ἓν σύνηθες Μοναστήριον. Πέραν τοῦ ὅτι
χαίρει τῆς Σταυροπηγιακῆς τιμῆς καὶ ἀξίας ἥδη ἀπὸ τοῦ 1662,
Πατριαρχικῇ φιλοτιμίᾳ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Γ', ἥτις Σταυροπηγιακὴ
ἀξία ἀνενεώθη κατ' ἐπανάληψιν καὶ ὑπὸ ἄλλων Πατριαρχῶν,
ὑπῆρξεν ὁ πνευματικὸς φάρος τῆς δυτικῆς Κρήτης, ὁ ὅποιος καὶ
εἰς καιροὺς κατ' ἐξοχὴν δυσχειμέρους, πέραν τῆς καθαρῶς
μοναχικῆς καὶ χριστιανικῆς ἐν γένει ἀκτινοβολίας του, ἐφώτισε
τοὺς πέριξ Χριστιανοὺς καὶ μὲ τὸ Σχολεῖον ποὺ συνέστησαν καὶ
ἐλειτούργησαν φιλόμουσοι καὶ πεπαιδευμένοι Ἡγούμενοι καὶ
Μοναχοί, ἐπροστάτευσε, ἐσιτοδότησε, ἐπαρηγόρησε,
ἐνεθάρρυνε, ἐνεψύχωσε καὶ ἐνίσχυσε ποικιλοτρόπως τὸν ἐν
δουλείᾳ καὶ δεινῇ δοκιμασίᾳ λαόν. Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ

λαμπρότης τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ὅλης παρουσίας τῆς Μονῆς παρεκίνησε καὶ Τούρκους ἀκόμη Μουσουλμάνους νὰ γίνουν ἀφιερωταὶ καὶ δωρηταὶ τῆς. Ἰστάμεθα μὲ σεβασμὸν ἐνώπιον τῶν μακαρίων κτητόρων Βλασίου τοῦ Κυπρίου καὶ Βενεδίκτου Τζαγκαρόλου, καθὼς καὶ ἐνώπιον τῶν μεγάλων ἡγουμένων καὶ ἀδελφῶν τῆς Ἡσαΐου Διακοπούλου, Ἡσαΐου Τεσταβούζα, τῶν τριῶν Παρθενίων: Ρασπάνη, Περίδου καὶ Κελαϊδῆ, οἱ ὅποιοι ἔγραψαν χρυσᾶς ἱστορικὰς σελίδας, καὶ εἴ τινος ἑτέρου. Ὁμοίως, τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Κρήτης Καλλινίκου, ἀδελφοῦ ἐπίσης γενομένου τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Μισαήλ Ἀποστολίδου, τοῦ καὶ καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱκανὰ μογήσαντος διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῆς πληγῆς τοῦ ἑλλαδικοῦ σχίσματος, ἐνῶ σημειοῦμεν ὅτι ἡ νεωτέρα Ἀδελφότης ἔδωσεν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Κρήτης τὸν σήμερον κοσμοῦντα τὸν Μητροπολιτικὸν Θρόνον Κισάμου καὶ Σελίνου Ἱερώτατον κ. Ἀμφιλόχιον, τὸν καλὸν Ποιμενάρχην σας. Ἐδοκιμάσθη βεβαίως καὶ αὕτη κατὰ τὰς μεγάλας ἐθνικὰς περιπετείας τοῦ τόπου καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Γερμανικὴν Κατοχήν, ὅποτε ὁ Ἡγούμενος καὶ οἱ ἀδελφοὶ μόνον ἐκ θαύματος τῆς Παναγίας δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι διεσώθησαν, καίτοι εἶχον εἰς θάνατον καταδικασθῇ ὑπὸ τῶν ἀπαισίων ναζιστικῶν στρατοδικείων.

Πέραν τῆς ἄλλης προσφορᾶς τῆς Μονῆς, λαμπρὸς καρπὸς τῆς ἀγάπης τῆς καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον καὶ ἀνάλογον προβολὴν τοῦ τόπου, εἶναι ἡ παρακειμένη καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ προστασίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διατελοῦσα Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη συνέρχεται εἰς τὴν ὀλομέλειάν τῆς ἡ Ἐπιτροπὴ «Πίστις καὶ Τάξις» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο Ἰδρυμα τῆς Μητροπόλεως Κισάμου καὶ Σελίνου διακονεῖ καλλικάρπως τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀποτελεῖ καλλιανθὴ στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐμπνευστοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου πρ. Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Εἰρηναίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν τῶν πατέρων τῆς Μονῆς τῆς δεκαετίας τοῦ 60, οἱ

ὅποιοι ἐνθουσιωδῶς ἐνεκολπώθησαν τὴν ἰδέαν, παρεχώρησαν τὴν γῆν καὶ παντοιοτρόπως συνέδραμον διὰ τὴν ὑλοποίησίν της.

Ὅσιολογιώτατε Καθηγούμενε,

Φέρετε τὸ ἐπώνυμον τοῦ μεγάλου Παρθενίου Κελαϊδῆ. Τοῦτο εἶναι μία σπουδαία κληρονομία. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ τὴν τιμήσετε. Νὰ τιμήσετε, ἐπίσης, μαζί μὲ τὴν ἐκλεκτὴν περὶ τὴν Ὅσιολογιότητά σας Ἀδελφότητα, σύνολον τὴν πνευματικὴν, ἠθικὴν, πολιτιστικὴν καὶ ἄλλην τιμαλφῇ παράδοσιν τῆς Μονῆς καὶ παρακαταθήκην τῶν Κτητόρων καὶ παλαιῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν της, ὥστε καὶ ἡ Ἐφορος τῆς Μονῆς Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια νὰ εὐαρεστῇται, καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν προκατόχων σας νὰ χαίρωνται, καὶ ὁ Ποιμενάρχης σας νὰ ἀναπαύεται, καὶ ὁ κλῆρος καὶ λαὸς τῆς περιοχῆς νὰ παραδειγματίζεται καὶ νὰ οἰκοδομῇται, καὶ ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ σεμνύνεται, καὶ ὁ Πατριάρχης σας νὰ ἀγάλλεται, καὶ ὁ Θεὸς ἄνωθεν νὰ σᾶς εὐρίσκη, ὅπως πάλαι τὸν Δαυΐδ, «ἄνδρας κατὰ τὴν καρδίαν Του», καὶ τὸ πανάγιον ὄνομά Του νὰ ἀγιάζεται καὶ νὰ μεγαλύνεται εἰς τὰς ἡμέρας μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν εὐλαβῇ προσφώνησιν καὶ διὰ τὸ ἐκ μέρους τῆς Μονῆς ὠραῖον δῶρον σας. Ἡ πατρικὴ ἡμῶν ἀγάπη καὶ εὐχὴ καὶ ἡ Πατριαρχικὴ εὐλογία σᾶς συνοδεύουν πάντοτε, μεθ' ὅλης τῆς Ἀδελφότητος.

Εἰς ἀναγνώρισιν καὶ ἐπιβράβευσιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν κόπων σας, ἅγιε Καθηγούμενε, σᾶς προάγομεν κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν εἰς Ἀρχιμανδρίτην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, σᾶς προσφέρομεν τὸ σχετικὸν Πατριαρχικὸν Πιττάκιον καὶ ἀναφωνοῦμεν μαζί μὲ ὅλους τοὺς παρόντας «Ἄξιος!».